

Genista linifolia* L. subsp. *linifolia

Família: PAPILIONÀCIES

Ginesta linifòlia

Aspecte general

Font: Consorci de les Gavarres

Morfologia identificativa

Arbust de 0,5 a 2 m d'alçària, sense espines, amb branques erectes de les quals surten fulles trifoliades, estretes (d'1 a 5 mm) i allargades (de 8 a 30 mm) amb la cara superior verda i la inferior platejada. Les flors són grogues i es disposen en grups de 3 a 18. El fruit és de tipus llegum, de 13 a 21 mm.

Detall de les flors/ Aspecte de les fulles.

Font: Consorci de les Gavarres

Fenologia

Floreix durant la primavera entre els mesos d'abril a maig. Els fruits madurs alliberen les llavors durant l'estiu, però les cobertes romanen a la planta fins a l'any següent. És una espècie que es manté verda tot l'any.

Requeriments d'hàbitat

A les Gavarres la trobem en brolles silicícules heliòfiles (32.377*) del vessant marítim, en general en espais oberts, i vores de camins. En alguns punts comparteix hàbitat amb l'escriuidor i la viudeta.

Distribució a Catalunya

Distribució a les Gavarres

Cites i localitats a les Gavarres

Citacions bibliogràfiques: Juanola (2003).

L'espècie és present en un bon nombre de localitats a la meitat sud del massís, on podem trobar des de peus aïllats, poblacions de pocs individus, fins a rodals on els exemplars creixen atapeïts. La distribució mostrada és força acurada, gràcies als treballs de prospecció d' A. Mallol, que han aportat noves dades. Destacar una petita població ben diferenciada al sector del Castellar, com a la més allunyada de la façana marítima. Bona part d'aquests poblaments es troben fora de l'àmbit de l'EIN, al límit amb nombroses urbanitzacions.

Comportament fitocenològic

A les Gavarres, creix a les contrades marítimes, principalment en brolles silicícules d'ambients molt assolellats, ja que és una espècie que tolera malament les fredorades hivernals. Ocupa preferentment espais oberts, com solars no urbanitzats, o les places explanades per a les torres elèctriques. Els peus d'aquesta espècie creixen vigorosos en aquests ambients assolellats, i presenten una capacitat de germinació considerable.

Interès de l'espècie

L'espècie resulta interessant doncs, a Catalunya, únicament creix al sector del litoral dels massissos de l'Ardenya i les Gavarres. Cap al sud, no torna a reaparèixer fins a Andalusia, i al nord fins a Niça. Tot i que es coneixen diverses localitats cal considerar-la una espècie rara i poc abundant. Aquesta espècie és considerada protegida pel PEIN a les Gavarres i al Massís de Cadiretes, on es prohibeix el seu desarrelament o destrucció.

Vulnerabilitat i factors d'amenaça

Es considera com el principal factor d'amenaça, les estassades massa periòdiques, especialment si es fessin amb maquinària pesant ja que la planta queda molt malmesa, i pateix un fort estrès. Tot i ésser una espècie que rebrota en ser tallada, en cas de patir esbrossades reiterades, podria comportar la mort d'alguns peus. Per altra banda hem de dir que estassades puntuals fins i tot poden afavorir l'espècie ja que els peus existents rebroten, alhora que els nous espais afavoreixen la germinació de nous plançons. Un segon tipus d'amenaça deriva directament de les exigències ecològiques d'aquest petit arbust, ja que necessita la presència de llocs oberts i assolats. El progressiu tancament del bosc l'aniria arraconant als marges dels camins, i a uns pocs punts fins a fer-ne perillar l'existència. Un segon factor d'amenaça, el constitueix la pèrdua d'identitat genètica de la població autòctona, ja que l'espècie es planta com a arbust ornamental. Gran part de les ginestes plantades en jardineria poden ser importades d'altres indrets, i afectar així genèticament les poblacions autòctones mitjançant la polinització.

Propostes de Gestió

Les principals propostes de gestió, passen per evitar les estassades repetides, i a ser possible les estassades mitjançant maquinària pesada, atès que la planta queda maltractada. Per altra banda seria interessant l'acció d'estassades sobre la resta d'espècies de la brolla, per tal d'evitar que aquesta es tanqués excessivament, mantenint així l'hàbitat idoni per aquesta ginestera.

Caldria estudiar la possibilitat d'efectuar petites cremes puntuals durant l'hivern, doncs d'aquesta manera es mantindria un bon nombre d'espais oberts, alhora que no s'afectaria negativament aquesta espècie, les llavors de la qual germinen amb facilitat una vegada calcinades. Aquestes cremes controlades s'haurien d'efectuar amb una escala temporal suficientment gran per permetre que els nous plançons assolissin la maduresa sexual i únicament serien indicades per evitar el tancament total de la brolla.

Caldria fomentar l'ús de plantes de jardineria procedents de material genètic de les poblacions del massís, per tal d'evitar la pèrdua genètica de la població. Es podria recollir el material de les nombroses poblacions situades fora de l'EIN, que podrien oferir un gran banc de llavors.